

Мария Илиева

Със дъх на устни

Луната гледа ни свенливо.
В прозореца,
танцува пламъкът на свещ
в изящните извивки...
– Ще те прегърна с обич,
сладка моя...
Ти галиш ме с косите
разпиляни като злато...
– Ще намажа устните ти
с медовина,
във утринта пресъхнала
от нежност,
свежест да отпия...
Благословенна си като магия.
С листа от рози,
със дъх от устни
вятърът ще бъде музика.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10157>]